

נועם זיידן

יו"ל ע"י מבין 'יקרא קדישא' מורשת רבוב"ק
שכונת 'רמות דוד' קרעמשניץ - קריית גת

פרשת אמור - ל"ג בעומר תשפ"א • גליון כ"ב

דא"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועים יראתך

"וכי תזכחו זבח תודה לה' לרצונכם תזכחו" (כב, ט).

איתא בספח"ק נועם אלימלך (פר' קדושים) 'וכי תזכחו' דהררצה לזכוח את יצרו ולעלות מעלה מעלה במעלות התורה והקדושה, אזי 'לרצונכם תזכחו' עליו לזכוח את כל רצונותיו הגשמיים לאכילה ושתייה וכו', יש כאלה שכשאוכלים 'זיי זענען אריין געטונקען און טעלער' ממש איכדו צורת אנוש, ידוע הלשון של הבעל התניא כאגה"ק פרק י"א 'להשכילך בינה כי לא זו דרך ישכון אוד השם החפץ בחיי בשרים ובני ומזונני' עכלדה"ק.

וכעובדא הידועה כאשר הרה"ק מרוזין זיע"א ישב שבעה על אבה"ק ר' שלום שכנא זיע"א, בא לנחמו הרה"ק הבעל התניא זיע"א, באה"ד שאל הרה"ק מרוזין את הבעה"ת האיך אחר שאומרים 'שמע ישראל' אפ"ל 'ואהבת' הלא כשאומרים 'ה' אחד' צריך להיות בהתפשטות מן הגשמיות, כלומר שלא יהי' לו שום רצון לגשמיות כלל כי הוא בטל כמציאות בחי' אין שיש רק ה' בעולם ואין זולתו, א"כ איך אפ"ל אח"כ 'ואהבת' שהוא אהב משמע שהוא 'יש'.

ויען לו הבעה"ת תשובה ארוכה ועמוקה 'והתינוק כבר שית כבר שבע', וסיים הבעה"ת 'והתינוק הבין'.

א"י 'לרצונכם תזכחו' עפ"ד זקה"ק מדרא"ל מפרמישלאן זיע"א "א איד טאר גארנישט וועלן אפי' נישט צו זאן א ערליכער איד" (יהודי אסור להיות לו שום רצון [עצמי] אפי' לא להיות צדיק), כוונת זקה"ק הי'

המשך בעמוד ב' ❧

דבדי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה'נועים ישראל' זיע"א

נועים ישראל

כמו שראו אצל הרה"ק ר' משה לייב מסאסוב זיע"א שהיה הולך לישב אצל פושעים ועבריינים כחבורה אחת שלכאורה הוא נגד התורה, אלא שכוונתו הייתה לש"ש כדי להחזירם בתשובה ולקרבם לפני השי"ת.

וזוהו שאמה"כ (תהלים קיט, קכו) 'עת לעשות לה' הפרו תורתך' דיש עיתים שצריך לעשות עבודה לש"ש אע"פ שבוה מפיר התורה ושלא כהלכה, 'עת לעשות לה' היינו לרצון לה' לש"ש, 'הפרו תורתך' ע"י שמיפר התורה ועושה שלא כדוין.

וכהוא עובדא שהיה אצל זקה"ק הבעש"ט זיע"א וחבריא דיליה ביוהכ"פ אחד שלא יכלו לבטל גזירה רעה (שחזה הבעש"ט) שהיה על ישראל, עד שבא לביהכ"נ איזה איש תמים במעשיו שלא ידע צורת אות ומאד רצה להתפלל אך לא ידע קרוא מאומה, ומרוב כיסופין ואהבה להשי"ת חיפש לעשות איזה דבר לכבודו ית', ולקח חליל והתחיל לזמר בו בכל כוחו עד שנפל ארצה מתעלף, ואמר הבעש"ט שע"י מעשה של

המשך בעמוד ב' ❧

"ויאמר ה' אל משה אמור וגו' ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם לשארו הקרב אליו" וגו' (כא, א-ב).

אפי' בשעושה פעולה שאינו עפ"י תורה אבל אם עושהו לשם שמים ישמר ע"כ שלא יכשל באיסורי תורה

הנה בתחילה אמה"כ 'לנפש לא יטמא' בלשון כולל ולא פירט לך למי לא יטמא, משמע שאסור בכלום ואין שום היתר ואילו אח"כ כתוב 'כי אם לשארו' וגו' דיש כאלו שמתור להיטמא להם. גם יקשה לשון הפסוק 'לנפש לא יטמא' ולא כתב למת לא יטמא.

יבואר עפ"י דאיתא באבות (ב, טז) 'וכל מעשיך יהיו לשם שמים', ולכאורה מה התנא משמיענו הלא וודאי שצריך לעשות הכל לשם שמים, אלא הכוונה 'וכל מעשיך' אפי' המעשים שאתה עושה אשר לא לרוח תורה ושלא כדוין וכהלכה אבל אם 'יהיו לשם שמים' אז יעלו לרצון לפני הבורא ית', אע"פ שהם נגד התורה כיון שנעשה לש"ש, וממילא לא יבא עי"ז להכשל ח"ו באיסור תורה.

"אמר רשב"י יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין" (סוכה מה:).

ולכאורה יקשה על הא דהעיד רשב"י על עצמו 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין', ומאידיך גיסא איתא בגמ' (שבת ל"ג:) 'נפקו (ממערתא) חזו אינשי וכו' כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף' הלוא היפך הוא מלפטור את העולם מן הדין. גם צריך לדעת מ"ט רשב"י יכל לפטור כל העולם ואילו אברהם אבינו ע"ה אפי' את אנשי סדום בלבד לא יכל לפטור מן הדין.

ונ"ל דאיתא בכיום ל"ג בעומר התיבה במזמור 'למנצח בנגינות' בספירת העומר המכוון ליום זה הוא תיבת 'אלוקים', 'אלוקים' נטריקון 'יכול אני לפטור את העולם מן הדין', דרשב"י היה בו מידת אלוקים בחי' 'זרוק מרה בתלמידים' (כתיבות ק:) דנתן עיניו ונשרף מידת גבורה, ממילא 'אם יש דין למטה אין דין למעלה' (תחומא משפטים ד), דכיוון שהיה במדת הגבורה 'אלוקים' היה יכול לפטור את העולם מן הדין והוא נטריקון 'אלוקים' שתיבה זו עולה לספירת ל"ג בעומר בלמנצח כנ"ל דע"י שהיה עושה דין למטה לא היה דין למעלה, מה שאינו כן באברהם אבינו ע"ה שהיה מדת החסד כידוע לכן לא היה בכוחו לפטור העולם מן הדין כיון שלא היה עושה דין למטה היה דין למעלה.

עוד יל"פ שרשב"י היה בעגוה כ"כ שהחזיק את עצמו לגרוע ביותר מכל בני דורו, כמסופר על דו"ז הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א שלא עמד בתפילה עד שהגיע להתבטלות גמור שהיא הגרוע והשפל יותר מכל האנשים אשר נכנסו אליו באותו היום, לכן אמר רשב"י 'יכול אני לפטור' וכו', דטען להקב"ה שאם הוא יתברך עוזר לו אפילו שהוא היותר גרוע מכולם, כ"ש שצריך הוא לעזור לכל שאר העולם שהם כולם גדולים וטובים ממנו וממילא יפטרו מן הדין.

אותו יהודי המתיק כל הדינים וכיטל כל הגזירות מעל בני ישראל, ואע"פ שלנגן ביוהכ"פ ביו"ט הוה מעשה נגד התורה, עכ"ז כיון שהיה מעשהו בתמימות ולש"ש המתיק עי"ז כל הדינים.

וזהו אמרו 'לנפש לא יטמא בעמיו' שלא יעשה דבר נגד התורה ולא יטמא נפשו ע"י שיתנהג שלא כדת וכהלכה, 'כי אם לשאר הקרוב אליו' רומז להשי"ת הקרוב לכאו"א כדכתיב (תהלים קמה, יח) 'קרוב ה' לכל קוראיו', היינו רק אם מעשיך לש"ש לעשות רצונו ית', אז לנפש יטמא מותר לטמאות נפש, כמו הדרמ"ל שטימא את עצמו לילך לישיב בין טמאים וסיכן נפשו כזה, ואילו בשבילו היה יותר טוב לעשות עבודתו בכיהמ"ד שם לקרב לכבוד ישראל לאביהם שבשמים שזה קל ונוח יותר, אפ"ה הלך ומסר נפשו לישיב בחבורת טמאים כדי להחזירם בתשובה.

דעבודת הכורא הוא אך לעשות רצונו ית', ולא לחפץ במדריגות והשגות.

וכדאי' בספה"ק אוהב ישראל בהשטות על פרשת ויקרא דרואים כאלה שהיו עובדי ה' ויצאו מדעתם כי עבדו את הכורא כדי להגיע להשגות ומדריגות עי"ש בי' העניין באריכות, כ"ק אאמו"ר הרה"ק זיע"א אמר על אביה"ק שכל משאת נפשו הי' לעבדו ית' עבודה תמה בלתי לה' לבדו, וכלשון זקה"ק מוהרד"ם זיע"א 'דעם אויסגניצויגענעם בלתי', יתכן אדם שכבר השלים נפשו בתורה ועבודה בגלגוליו הקודמים ולא ירד לעוה"ז לתקן זאת, ותכליתו בעולמו הוא לא שילמד עין חיים אלא שיהי' אינסטלטור דווקא וכשהוא חופר חפירות יחשוב מהכורא ית' ש'זוען עד גראבט אריין זאל ער קלערן פון גאט כ"ה פון דעם אין עוד מלבדו' וזהו יסוד גדול בעבודת הכורא האדם לא צריך לרצות אלא מה שהקב"ה שואל מעמו.

"כיום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בוקר" (כב, ל).

ירמוזו למאמרם ז"ל כל מי שיש לו מה לאכול ואומר מה אוכל למחר ה"ז מקטני אמונה, וזהו ממפריעי העבודה כמ"ש החסיד בעל חובות הלכות ריש שער הבטחון (כפתיחה) לבעל הבטחון יש מנוחת הנפש המאפשרת לו התרכזות מלאה לעבודת ה', יש כאלו שהם חוסכים כדי לחזק את בנייהם גם זהו בכלל דאגת מחר שהוא מפריע גדול לעבודת הכורא ית', המשכיר מתקשר אליו אם לא תשלם היום את החוב אני זורק אותך מהדירה אם יהיה לו בטחון ילך להתפלל ולעבוד את הכורא ית' והשי"ת ב"ה יזמן לו כל צרכו בעז"ה.

וזהו 'כיום ההוא יאכל' כל דאגתו צריך להיות רק על היום ההוא 'לא תותירו' כו' אל תעשו חסכונות בטחונו בה' והוא יזמן לכם כל צורכיהם בעתו וכזמנו הנכון, ועי"ז 'לרצונכם תזכחו' תוכלו לעבוד את ה' ביישוב הדעת ובגדלות המוחין, ותוכל לזכוח את כל הרצונות אשר לא לה' המה ולעלות מעלה מעלה במסילה העולה בית אל.

• בכל צרתם לו צר •

כל חייו של אאמו"ר הקוה"ט זיע"א היה 'פאר אַינ'ס וועגן', יום וליל לא שבת למען כלל ישראל, שעות ארוכות היה יושב ומקבל קהל ושומע ומאזין לכל צרות ישראל ומרפא נפשם הדואבה בטללי תחי במילותיו המרפאות כל נפש, ופועל עבורם ישועות למעלה מדרך הטבע.

זכורני מקטנותי שהטלפון בבית לא פסק מלצלצל מיהודים שרצו להזכיר עצמם לפני הקודש, ההוראה בבית הייתה ברורה אין זה משנה אם אאמו"ר בדיוק התיישב לטעום משהו לאחר יום מלא וגדוש בעבודת הקודש, או שזה בשעות הקטנות של הלילה עת שאאמו"ר נם מעט לאגור כוח לעוד יום של עבודת הקודש, תמיד כשיהודי מתקשר כדי להזכיר עצמו צריך להביא לפניו את הטלפון.

וכך היו הדברים תמידים כסדרם. לא משנה מה אחז באמצע, תמיד כשהתקשר יהודי להזכיר עצמו, פסק מכל מה שאחז כעת, התיישב בחדרו בכובד ראש והאזין ברוב קשב לכל צער ומכאוב של כל יהודי.

זכורני פעמים שאני הרמתי את הטלפון, והיה מעבר לקו יהודי שביקש להזכיר עצמו לפני הרבי ש... והיהודי החל לגולל מה צרתו, כמובן שמיד הבהרתי שאני לא הכתובת ותיכף הוא יקבל את הרבי, אבל רק בשמעי את תחילת סיפורו נחרדתי לשמוע 'וואס אַינן מאַכן מיט' (מה) שיהודים עוברים וסובלים, ותהיתי בליבי 'איך אאמו"ר מסוגל לשבת ימים ולילות שעות ע"ג שעות ולשמוע סבלם כאבם וצרתם של ישראל?'

• כשל כוח הסבל •

היה זה בשעות המאוחרות של לילה א'. אאמו"ר עלה לבית מחדר קבלת קהל לאחר קבלת קהל של כמה שעות, נחרדתי כשראיתיו, הוא היה נראה תשוש וחלש ממש עד כלות הנפש, הוא היה נראה מאד לא טוב, גם אמי הרבנית הצדקנית תליט"א באה וראתה איך אאמו"ר נראה חלוש מאד. בבואה אמר לה אאמו"ר 'איך אָהב שוין נישט קיין פוחות צו אויס אַלטן צרות פון אידישע קינדער, ס'שוואַכט מיר אָהב, איך וויל לערנען רהיגערהייט', (אין לי כבר כוח לסבול הצרות של כלל ישראל זה מחליש אותי, אני חפץ ללמוד ביישוב הדעת), המחזה הזה חרוט אצלי וחדר לליבי, איך שהמילים יצאו מפיו בכאב בקול חלוש ובאפיסת הכוחות.

הציעה בפניו אמי הצדקנית תליט"א שיאכל מעט וילך לנוח קמעה בכדי שיתחזק מעט, הן למחר ישוב על עצמו שוב יום כזה בעבודת הקודש, השיב אאמו"ר 'וויא אזוי קען איך עסן ווען אידישע קינדער לאדן זיך אָהב מיט צרות', (איך אני יכול לאכול כשכלל ישראל מסובלים כ"כ בצרותם).

כן המשיך לרעות את הצאן בעבודה זו משך חמישים שנה, כשהוא לוקח כל דבר כאל דבר אישי שלו באהבת ישראל שאין לשער ולתאר.

• גדולה הכנסת אורחים •

בית הורי היה ממש כביתו של אברהם אבינו ע"ה בצורה בלתי נתפסת. אין ספור של אנשים היו באים ומבקשים

נעול מבפנים ומהחלונות אין אפשרות לצאת, והיה הדבר לפלא גדול מהיכן יצא האיש, פנה אאמו"ר לאמי שתבלחט"א באמרו 'רצו לנסות אותנו משמים אם נעשה חסד ביהודי שנראה כך כשהבית כבר מצוחצח לפסח, וברוך ה' עמדתו בזה'.

• רואה את הנולד •

היה זה בחודש טבת, נכנסתי לאאמו"ר בכדי להתברך לקראת לידה, לאחר שבירך אותי פנה ואמר לי 'עכשיו יהיה בת בעז"ה, ותתני שם ע"ש זקנתנו הרבנית הצדקנית סימא רייזל ע"ה מנדבורנה שבעוד ימים ספורים היארציט שלה, ואכן כך הוה, לאחר לידת ארבע בנים נולדה לי בתי שתחי'.

• וצדיק באמונתו יחיה •

אאמו"ר לא פסק מלהחדיר בנו ובכל המסתופפים בצילו העניין של אמונה בהש"ת, והיה רגיל לומר שע"י האמונה זוכים לניסים ונפלאות.

בילדותי ביקשה ממני אמי הצדקנית תליט"א לפנות לאאמו"ר ולבקש ממנו כסף עבור קניית ביצים שנגמרו בבית, אבל אאמו"ר פשפש ולא מצא מרוב צדקותיו שפיזר, אמר לי אאמו"ר בפשטות 'זאג די מאַמע אז אַיך וועל מתפלל זיין אז דער אייבישטער זאל שיקן איינער, (תאמרי לאמא שאני יתפלל לה' שישלח ביצים), נהייתי אבודה, לא ידעתי מה להשיב לאמי הן היא צריכה כסף עבור ביצים, מה תעשה כעת?'

למחרת השכם בבוקר נקישות קלות נשמעו על הדלת, בפתיחת הדלת התגלה יהודי שהגיע ממושב הסמוך לקרית גת, בלא אומר ובלא דברים הניח כמה תבניות ביצים והלך.

• רצון יראוי יעשה •

בהתקרב שמחת נישואי בני הרב יעקב שליט"א דיברתי עם אאמו"ר על השבת שבע ברכות שיתקיים בירושלים, אאמו"ר חפץ מאד ליטול חלק בשבת ש"ב מחביבותו לבני, אבל לא היה לו כ"כ חשק לנסוע, כידוע שנסיעות ויציאה מהבית קשתה עליו ביותר, וכמעט שלא השתתף בשבת ש"ב של נכדיו, לפתע הוא התבטא ואמר לי 'אם ירצה ה' השבת שבע ברכות תהיה כאן בקרית גת'. לא ירדתי לסוף דעתו הלוא שבת ש"ב עושים צד הכלה ובעז"ה הם עושים זאת בירושלים, אבל רצון יראוי יעשה'. מועד החתונה נקבע לר"ח אדר שחל בליל שישי בשנת תשע"ה, והיה אז מזג אויר סוער במיוחד, ובירושלים היה סופת שלגים, ובלילה של החתונה כבר לא יכלו לחזור לירושלים, הכבישים לירושלים נסגרו מרוב השלג, ובליל ברירה החתן והכלה וכן משפחת הכלה הדרימו לקרית גת מיד לאחר החתונה, ולמחרת התקיימה השבת ש"ב בקרית גת כרצון אאמו"ר.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

להעברת הנרגות מיוחדות, אמרות והוראות בקודש, סיפורי מופת וכדו', מרכיב"ק זיע"א ניתן ליצור קשר בכל: 050-4123165. וכן אפשר לשלוח סיפורים למייל: 4499684@gmail.com

אכילה ושתיה, פעמים רבות ששאלו את האנשים הלוא נודעים מהיכן ידעו לבוא לכאן הגיבו בפשטות 'שאלתי אנשים היכן נוכל להשיב נפשינו הרעבה בקצת אוכל, וכולם הפנו אותי לאלישע 3 לבית הזה'.

המגוון של האנשים שהיו באים היה בלתי נתפס, כל סוגי האנשים למיניהם היו מופיעים בשערי הבית וכולם בבקשה אחת להשקית רעבם עם קצת אוכל, שהקצת הזה תמיד היה ארוחה דשינה ומשביעה שלא הייתה מביישת שום מסעדה, וכשעל הבישולים מנצחת אמי הצדקנית תליט"א בלבד ללא שום בשלניות למיניהם, נעזרת במקצת בילדיה.

מהאנשים האלה היו אף כאלה שהגדילו לעזור להורי לקיים מצוות הכנסת אורחים, ומאחר שהמקום מצא חן בעיניהם קבעו אותם לבית של קבע והיו באים בכל יום לאכול, ועם הזמן הרגישו ממש בבית, והיו באים בלא אומר ובלא דברים, נכנסים למטבח מורידים מכסים ומגששים בסירים ואומרים ספק שואלים 'מה יש היום לאכול?', זאת ההרגשה שהם קיבלו 'לעשות כרצון איש ואיש', כשאאמו"ר משיב נפשו בראותו יהודים אלו משיבועים נפשם באוכל ושומחים בליבם. ופעמים כשראה שא' המסובים אינו מרגיש כ"כ בנוח היה יכול להקדיש מזמנו היקר ולרדת מן ההר אל העם ולדבר עימו בשפתו במילי דעלמא על כל חדש שתחת השמש הכל בכדי שהיהודי ירגיש בנוח.

וכל זאת מלבד הצדקות הרבות שפיזר כשלא משאיר לעצמו כלום אבל ממש כלום.

• למען אנסנו •

היה זה בערב פסח א' השנים ימים ספורים לפני התקדש החג. הבית כבר היה נקי ומצוחצח לקראת החג הק' המתקרב ובא, בעוד שעות ספורות מאוחר בשעות הלילה ישוב אאמו"ר עם קופסאות המצות שאפו לקראת פסח. לפתע נקישות נשמעות על הדלת, והנה מעבר לדלת עומד יהודי המבקש בכל לשון של בקשה שיתנו לו מקום ללון את הלילה, מכיון שאאמו"ר לא היה בבית אמי לא יכלה לפתוח הדלת ובוודאי שלא להכניסו לבית משום ייחוד, לכן טילפנה לאאמו"ר ושאלתה בפיה 'כדת מה לעשות באיש', השיב אאמו"ר 'אמרי ליהודי שימתין קצת ואני ימחר לבוא'.

אאמו"ר מיהר לשוב הביתה בכדי שהיהודי לא יצטרך להמתין זמן רב בחוץ. והנה בראותם את היהודי חשכו עיניהם, בגדיו היו מלוכלכים, ריח רע נדף ממנו, ובכל מקום שהלך בבית היה בבחינת 'המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא' בכל פסיעה השאיר אחריו אדמת קודש בוץ ורפש, בדיוק אחרי עמל ויגיעה כזאת של נקינות הפסח כשהבית כבר נקי ומצוחצח.

אבל אאמו"ר הכניס אותו ברוב חביבות, ואמי הצדקנית תליט"א הכינה לו חדר והציעה לו מיטה, והגישה בפניו דבר מאכל בחסד גדול.

הפלא התרחש למחרת בבוקר עת התעוררו בני הבית והנה לפליאתינו החדר ריק, חיפשנו בחשך בבית אבל הוא לא היה, פליאתנו גברה עוד יותר שדלת הבית היה

הרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב זיע"א

• י"ט אייר תקע"ה •

יומא ד'הילולא קדישא
מצד יקי הדודות זיע"א

נרעים הנשמות

תולדותיו: הרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב זצוק"ל נולד בשנת תק"ה לאביו ר' יוסף זצ"ל בעיר המבורג באשכנז. בהיותו בן י"א בא ללמוד אצל הרה"ק המגיד ממעזריטש זיע"א, וכן היה תלמידו של הרה"ק ר' שמעלקא מניקלשבורג זיע"א. שימש כבעל תפילה בתפילת שחרית של ר"ה אצל הרה"ק הר"ד אלימלך מליזענסק. בהמשך לאחד נישואיו כיהן כרב עירדת פריסטוק. היה נוסע להרה"ק הר"ד אלימלך מליזענסק, ואחר פטירת הרה"ק מליזענסק זיע"א עברו אליו הרבה מתלמידיו ואפי' שהיו מבוגרים ממנו, כמו הרה"ק ר' ארון לייב מפרמיסלאן והרה"ק ר' משה מפשעווארסק זיע"א שהתבטלו תחתיו. בהגיעו לרימנוב נתפרסם שמו למרחקים כבעל מופת גדול ומלומד בניסים. היה נודע כידא שמים גדול והיה מרבה לדבר ולפעול למען כבוד שמו ית' ובעיקר בעניין הצניעות. ביום ל"ג בעומר שנת תקע"ה טיחה וקידש את עצמו, ואמר שהוא הולך מן העולם ויחזיק טובה למי שידליק נר לעילוי נשמתו. נלב"ע י"ט אייר ל"ד בעומר ומנוחתו כבוד בביה"ח ברימנוב.

הצדיק רבי מנחם מענדל מרימנוב שבת פעם בעיר לבוב, כדי לשהות בה עם רבים מחסידיו שהתגוררו בעיר. הצדיק ישב בחדרו והנה הגיע ובא זמן חצות היום של יום ששי. קרא הצדיק למשמשו ושלא אותו אל השוק כדי שיראה האם כבר קיבלו עליהם בני העירידה את השבת או לאו. כעבור שעה קלה חזר השמש וענה בשלילה: "רבי העסקים עורם פתוחים, הסוחרים עדיין טרודים בעסקיהם והקונים אצים רצים בין הדוכנים". כעבור שעה שלח הרבי שוב את משמשו אל השוק – "הן השבת ממשמת וקרבה – אמר רבי מנחם מענדל – אולי כעת הם מוכנים לקראתה". חזר השמש שנית ובפיו אותה תשובה: "הן עוד היום גדול, טוענים הם, ומדוע נקדים את בוא השבת?! היום החל להעריב כשלפתע נשמעה צפירה רמה שהכריזה כי השבת קרבה. מיד החלה ברחוב תנועה ערה, חנויות ננעלו, דוכנים התקפלו ואנשים אצו רצו להם לכל עבר ופינה. נענה הצדיק ואמר למשמשו: "כמו ערב שבת בזאת העירידה, כך בא יבא משיח מדרה... אנשים יעסקו במסחר ובמלאכה כשלפתע תישמע תקיעת שופר רמה שתבשר את בא הגאולה..." (נפלאות הצדיקים)

צדיק בא לעיר
בנשי גיל וחודו, בחדת קודש ובדאה עילאה, מקדמים או
בברכה את פני אודונו גדול, עשרת דאשית גוד תפארתו
הוד כבוד קדושת מרן
אדמו"ר מקרעטשניף עיריטא
עיר ישראל החדש בקרית גת יבז
אשר בוא יבוא ברינה לעשות את השבת בקרב עיריט בארא פארק
וישבת בתיכית בשבת קודש זו פרשת אמור הבעל"ט
התפילות ועריכת הטלחהות יתקיימו בביהמ"ד 'נעימות החיים'
רחוב: 1456 46 St
סדרי השבת כדלהלן:
סעודה וקבלת שבת: 7:40 שחרית: 8:30
עריכת שוד"ט: 11:00 מנחה וס'ט"ט: 7:30
יהי בואו לברכה להדמת קרן התורה והחסידות
חסידו ומקיימו בית קרעטשניף בארה"ב
לקבלת קול'ותיו פרטים או להזמנת למסלול ה"ר מסד מרכז בלי"ד ירו
בסער - 917802763

זכותו יגן
עלינו ועל כל
ישראל אמן

פע"א כשישב הרה"ק מענדל אצל רבו הרה"ק מליזענסק זיע"א, והנה הרה"ק א שפך הרוטב על השולחן, וצעק הרה"ק: "רבי ישימו אותנו במאסר!", והיה לפלא בעיני החסידים, ואח"כ אמר הרה"ק שכמו שנשפך כאן הרוטב נשפך הכלי של דיו על הנייר בבית המלך, שהיה כתוב גידה על עם ישראל, ותלמידו הרה"ק ראה זאת וחשב שעומדים ממש בתוך חצר המלך.

בסמוך לעירידת רימנוב היה דר לבלד גדול בעיתונות הפולנית, שהיה חשוב מאוד בעיני הגויים הפולניים, ונולד להודים אמידים מאוד ודרו בסמוך לרימנוב. ויהי היום הולד נחלה המחלת השיתוק ל"ע, וכמה רופאים שניסו למצוא מזור למחלתו, אך הרימו ידיהם ואמרו שמחלה חשובת מרפא היא, וכך נמשך עד מלאותו שש שנים. היות ולמשפחה הייתה קשרים עם יהודים וחוכרי אכסניותיהם, יעצו להם ליסוע אל הרה"ק ר' מענדל ברימנוב הסמוכה, ליטול ממנו את ברכתו ולרפואת הילד. הלכו היהודים לדר"מ לשדלו שיאות לקבלם באמרו שזה בודאי ייסב תועלת מרובה ליהודים העובדים אצלם, ומלבד זאת זה גם יקדש שם שמים בקרב הפריצים הדרים במחוז, ונענה הרה"ק לבקשתם וניאות לקבלם. וכן נכנסו היהודים עם בנם החולה לקודש פנימה, ותינו את צדמם לפניו, נענה הרה"ק ואמר: "בורא כל עולמים הרי יש לך כה הרבה גויים בעולם בריאים ושלמים, ומה איכפת לך שגם הגוי הפעוט הזה (דער קליינער שייגען) יבריא ממחלתו". וכשסיים דבריו קרא הרה"ק לילד החולה וציווהו להתקרב אליו, ואכן ניתק הילד ממקומו וקם כאחד האדם ממיטת חליו למול עיניהם המשתאות של הודיו. התקרב הילד להרה"ק ושאלו הרה"ק לשמו והשיב כרגיל, לחש הרה"ק לילד: "אם רצונך להישאר בכך, בריא ושלם, עליך להבטיח שלכשתגדל לעולם לא תזיק לאף יהודי, ואורבה תירתם למענם ותיטיב חסד עם כל היהודים שהיו נתונים תחתך, ובעשותך זאת תאריך ימים ושנותיך". כמובן שהבטיח הנער כאשר ציווה עליו הרה"ק, ושכ לביתו בריא ושלם. לימים כשהזדקן הנער הזה, (כשמלאו לו כתשעים שנה) ובנתיים כבר עלה הרה"ק לנגני מרומים, נסע הלה לציון הק' ברימנוב, וכתב פיתקא דרחמי בלשון פולני, בו ביקש לפני הרה"ק זיע"א שכיוון והוא נמצא ליד האבת הק', אזי יאות להתחנן עליהם בעבור עם ישראל הנתונים בצרה ובשביה, וכמו"כ יבקש מהאבת הק' עבוד העם הפולני, שהרוסים לא יוכלו יותר לדודפם. והיו קידוש השם גדול מאוד שאף הגויים ראו כי שם השם נקרא עליך, ויש מנהיג לבידה.

סח פעם הרה"ק מקלויזנבורג זיע"א: "מסופר על הרה"ק הר"מ מרימנוב זיע"א שפעם פנה אל הסוכבים אותו אשר הסבו לשולחנו הטהור ביו"ט שביעי של פסח, ושאלם: האם רצונכם לחוות בנס קריעת ים סוף?! ומיד ציווה להביא לפניו קערה עם מים, וכשהובאה לפניו הגיח את עשר אצבעותיו הק' מעל המים, ולגודל השתוממותם של כל הקהל, קפאו המים ונבקעו ליי"ב גזרים!".

והמשיך הרה"ק מקלויזנבורג לספר: "שמעתי מכ"ק אדמו"ר זיע"א שפעם אירע אצל הרה"ק מרימנוב זיע"א שלא אחר בדיקת חמץ ראה עכבר עם חמץ בפיו, וכעס מאוד על איך שקרה לו כדבר הזה, ורצה לבטל לגמרי את העכברים מן העולם. ובא השור של העכברים וביקשו שיבטל הגזירה, נעתה לו הרה"ק זיע"א, וראו איך שמכל היהודים יצאו מאות עכברים ותפסו לעכבר ההוא וקרעוהו לגזי גזרים.

לעילוי נשמת
האי חסיד צדיק ופרוש, עובד ה' באמת ובתמים, ידא את ה', הזדכך ביסודים וקבלם באהבה, גומל חסד ומחזק לנשברי לב,
הרה"ק ר' יהושע אשר זצ"ל
בן יבדלחט"א הרה"ק ר' חנניה עקיבא יוסף שליט"א
כ"ק אדמו"ר מפודיסוב שליט"א
נלב"ע כ' אייר תשע"ד
הונצח ע"י אחותו תליט"א אשת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לזכות
אברהם ישעיה בן ציון
בן היה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן
זמנים לשב"ק אופק קרית גת
הדלקת נרות: 7:00
יציאת השבת: 7:58
זמן ר"ת: 8:33

לכבוד התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי
הונצח לזכות ידידנו הנכבד
הרה"ק ישראל לפה הי"ו
זכות התנא הקדוש ימליץ טוב
בעדו לישועה ולברכה וכל
דהושפעות טובות אמן